

Х. Посадас

ВІДНОСИНИ З ТВАРИНАМИ ТА СОЦІАЛІЗМ*

6 квітня 1978 р.

Наш візит до зоологічних садів не був спрямований на огляд зразків життя, які зазвичай класифікуються як «нижчі».

Ми також пішли не для того, щоб переконати себе, що ми, люди, вище за відсталих «нижчих».

Ми пішли туди з ціллю підготовки себе для завдання, яке полягає в тому, щоб допомогти гармонізувати людей, тварин і життя, як частину природи і космосу. Людство вже прагне до цієї мети.

Окрім деяких текстів Маркса та Енгельса, мало марксистських праць присвячено відносинам між людиною і тваринами. Ми говоримо «людство» тут, але це не точно. У цьому контексті «людство» є правлячим класом. Правлячий клас впроваджує власні концепції в людство. У нашій поведінці по відношенню до тварин, що ви бачите, це відносини, що засновані на владі людей по відношенню один до одного.

Маркс і Енгельс були першими, хто дослідив ці проблеми. Книга Енгельса «Про походження сім'ї, приватної власності та держави» (1884) залишається найповнішим дослідженням функції класу. Вона коротка, але повна.

Відносини влади, які ви спостерігаєте в нашому ставленні до тварин, є такими, що вже існують в капіталістичному суспільстві. Спосіб поводження з тваринами символізує капіталістичні норми влади. Ці норми мало хвилюють власне тварин, особливо коли тварина більше не може бути використана.

Ми не маємо часу вивчати це більш глибоко, але ми знаємо, що при соціалізмі людство буде цінувати тварин такими, якими вони є. Вірогідно, що людство деякий час продовжуватиме використовувати тварин, але люди захочуть знайти альтернативу.

* Переклад українською: редакція часопису "Ядерні Добровольці" https://t.me/nuclear_volunteers
Опубліковано українською секцією [Marxists.org](https://www.marxists.org): У лютому 2024 р.

У соціалізмі людство захоче організувати і підтримувати життя всіма способами. Воно захищатиме будь-яку форму життя, тому що кожна форма життя є зв'язком із космосом. Хіба наше природне середовище не купається в космосі?

У соціалізмі відносини більше не потребуватимуть влади. Більше нам не знадобиться отримувати щось назад від наших стосунків із тваринами. Наші стосунки з тваринами ґрунтуватимуться на нашій вдячності за спільне походження. Тварина залишилася на даній стадії розвитку, а ми розвивалися далі. І що з цього?

Як і ми, тварини походять з емпіричних стадій розвитку природа – природа, а не з космосу. Це важливо усвідомити. Наша любов до тварини є джерелом гармонії в нашому житті. Може бути, що нам ще деякий час доведеться продовжувати вбивати тварин; однак у свій час людство зробить досвід життя настільки багатим, що навіть дикі тварини перестануть бути дикими.

У соціалізмі людство переможе тварин, об'єднавши їх. Більше тварини стане ручними. Інші повимирають аналогічним чином, як це і відбувалося до сьогодні. Носороги та жирафи навряд чи повернуться, але з'являться нові види. Вимирання — це лише один аспект багатьох комбінацій в організації життя на Землі. Життя на Землі було організовано тисячами способів, тисячами причин, які визначаються навколишнім космосом і природою на Землі.

Гармонія хоче, щоб грубу силу замінили знання та інтелект:

Сумнівно, чи є у мухи велике майбутнє, але у слона є, оскільки він є розумною істотою, що ладнає з людьми. Спорідненість між слоном і людиною є ознакою спільного коріння. Людина прагне гармонії з природою.

Гармонія з природою потребує знання та розуму, щоб замінити грубу силу. Груба сила – це те, що ми маємо сьогодні. Тварини не повинні бути всередині зоопарків. Беручи їх у полон, ми відчуваємо над ними почуття переваги. Чи робимо ми це, щоб позлорадствувати чи виправдовуємо себе тим, що ми вважаємо тварину «дикою», але чи не є в цьому випадку дикими ми самі? Капіталізм показує тварин загнаними під банер, який говорить: «Ми перевершуємо тварин». І, не відстаючи, ще один банер каже: «Остерігайтеся товариства звірів, які не поважають закон». Закон є панівним правом, капіталістичним правом, правом власності.

Людство розвинуло гострий інтерес до всіх питань, пов'язаних із спільним походженням та стосунками з тваринами. Дарвін заклав фундамент, і деякі знання були набуті з тих пір. Однак в суспільстві загалом походження тварин не часто розглядається. Вчені, які вивчають клітинну основу життя, не пов'язують свої дослідження з більш організованими способами буття біологічної матерії. В капіталістичній системі не можливо досягти цього об'єктивно і діалектично. Якби це сталося, вона б дискредитувала сама себе.

Капіталісти не шукають доказів, в світлі яких їхня влада може опинитися під питанням. За їхніми постійними інсинуаціями, що «людина є могутнішою за тварину», ось що вони мають на увазі. Їхні розповіді про періоди палеоліту та неоліту залишають величезні прогалини. Вони показують людський прогрес без принципів, що стоять за його еволюцією; вони не розбираються в еволюції історичних етапів; і вони продовжують змінювати свої оцінки тривалості минулих історичних періодів. Цінність того, що вони говорять, дуже відносна. Зрештою, нам доведеться пояснити, продемонструвати та організувати все для усунення всіх форм гноблення, нав'язування та експлуатації.

Сучасна людина виникла в результаті емпіричного розвитку попередніх видів гомінід. У тварин також є розум. Лев і слон розумні. Ведмідь теж, і мавпа теж. Деякі з видів тварин одомашнені. Ми проаналізуємо це пізніше, тому що ми не можемо це зробити зараз. Ми зробимо це в рамках дослідження людського суспільства - не палеонтології - та на основі науки.

Капіталізм є прокляттям людського знання:

Ми визнаємо роль Дарвіна, але засуджуємо приватну власність, залишивши ці справи нехлюям та емпірикам. Ми засуджуємо капіталістичний клас за те, що він не бажав дивитися далі, ніж захист своєї влади експлуатувати, вести війни, розробляти атомну зброю та загрозувати планеті Земля. Капіталізм стоїть на заваді розумним і ґрунтовним дослідженням космосу. Ми засуджуємо капіталізм за кожне з цих речей.

Якби Платон, Сократ, Арістотель, Демосфен і Демокріт могли змінити суспільство, зараз ми опинилися б у зовсім іншій історичній епосі. Цього не сталося, тому що приватна власність перегородила шлях. Приватна власність має бути прокляттям людського знання. Однак, незважаючи на все це, ми переживаємо глибоке відчуття гармонії, оскільки є частиною постійної боротьби за людський прогрес. Ми поставили перед собою завдання допомогти викоринити всі перешкоди на шляху прогресу.

Робітничі держави не відповідальні за власні недоліки. Обмеження робітничих держав походять від приватної власності, тобто від того, як вони були організовані до того, як стали робітничими державами. Боротьба триває в робітничих державах: вони повинні подолати бюрократію, і протистояти капіталізму, який зараз перебуває на лопатках. Відповідальність за кожну невдачу в державах робітників повинна бути підкладена під двері приватної власності.

Приватна власність відокремила людину від природи. Це їх постійно утримувало в стані взаємопротистояння. І це порушило гармонію грецького розвитку. Греки розуміли дещо з цього і прагнули змінити стан речей. Про це писав Лукрецій.* Звичайно, людський розвиток

* Лукрецій (99 до н. е. - 55 р. до н. е.): римський філософ і поет пізнього республіканського Риму, що перебував під значним впливом Греції. Написав книгу віршів «Про природу Всесвіту». Він вважав, що Всесвіт керується «фортурою», а не божественним втручанням. Він вплинув на Вергілія, Горація та ін.

не може відбуватися без відповідної системи виробництва. Ми це знаємо, але це не заважає нам робити оцінку приватної власності. Ось якою історія була.

Греки не могли знати всього цього, але ми знаємо. Людям сьогодення важко терпіти дисгармонію між природою, нашим людським минулим і нашими людськими цілями. Люди звертаються до тварин більше у прагненні гармонії, ніж з ціллю пошуку спільних предків, аби інтегрувати всі плоди природи в людському прагненні до прогресу.

Ми вже маємо значний досвід комунікації з тваринами. Трохи з рибами, трішки більше з акулами і багато з дельфінами. Ми не можемо зробити більше в цьому напрямку, тому що елементи та структури, що стоять на шляху, все ще потребують подолання. Коли інтелектуальний потенціал комуністичного суспільства буде реалізовано, він буде променем назовні в усіх напрямках, в тому числі і до всіх тварин.

Клас капіталістів висміює думку про людську гармонію:

Люди залишили тварин позаду в розвитку розумових здібностей, це очевидно. Вони розвинули якості, засоби та форми, яких немає ні в одній тварини. Це так, але людський інтелект є продуктом суспільного життя, і окрема людина не могла цього досягти. Суть не в нашому розумі. Справа в тому, щоб розвивати об'єктивну любов і гармонійні відносини з усім існуючим.

Відчуття любові до рептилій непросто, але є рептилії, які вміють підкорятися нам. Це означає, що в утворенні мозку є спільне походження, яке було диверсифіковане згодом за певних генетичних та органічних умов. Людство прагне гармонії, яка об'єднує всі форми життя, як частину організації природи в інтересах усіх.

Все менше і менше значення сьогодні надається тваринам, тому що вони відіграють все меншу роль у виробництві. Справа не в тому, що капіталізм навчився поважати їх, а в тому, що їхня праця більше не є економічною. Капіталістичний клас відкидає тварин, тому що вони йому більше не потрібні. Як клас, він не може розвинути почуття гармонії з ними так само, як і з усіма іншими формами життя, природи, космосу чи навіть з самим собою! Ось що собою являє приватна власність.

Розвиток великих капіталістичних країн відбувався через використання рабства. Правлячі класи Португалії, Франції, Північної Америки, Англії та Німеччини відіграли в цьому процесі найбільшу роль. Гармонія між людьми і природою не передбачалася ними! Вони приймали лише «гармонію», необхідну для накопичення капіталу, і відтоді єдине, що їх турбує, це привласнення, конкуренція та війна. Ці люди сміються при думці про людську гармонію.

Приватна власність на засоби виробництва означала приватну власність над панівними наукою і технологіями виробництва. Це в основному урізало розвиток науки; це зупинило розвиток цілих країн, починаючи з колонізованих народів, чорношкірих людей, змішаних рас і тубільців, і багато інших.

Капіталізм не хоче досліджувати ці питання. Навіть після Дарвіна, антропологічна і зоологічна наука залишалися дуже обмеженими. Один з найкращих антропологів, Льюїс Г. Морган, який надав принципи для дослідження історії людських відносин. Після нього залишилося вивчати ті принципи, які пов'язують людину, тварин, природу та Всесвіт. Цього не було, і це не в інтересах капіталізму. Це Радянський Союз, який почав цей шлях.

Завдання полягає в тому, щоб усунути будь-яку форму егоїзму:

В історії організації науки після греків визначним періодом є епоха Відродження. Приватна власність, яка згорнула греків, також згорнула Відродження. Це правда, що Ренесанс був здатен піти далі, ніж греки в деяких основних напрямках; але з нашої позиції заднім числом сьогодні - через 2000 років після греків - ми пересвідчуємося в тому, що приватна власність була прокляттям історичного прогресу.

По суті це призвело до того, що наука була половинчастою: наука була направлена на те, щоб призупинити формування необхідної організації людства. Раніше наука гальмувала здатність людства мислити як людство. Це було мотивовано, і все ще є, примусом правлячого класу для того, щоб залишити все для себе - використання природи включало використання тварин, використання людства.

Цим візитом до зоопарку ми прагнули зайнятися питанням, звідки походить людство; а це, щоб краще знати, куди людство прямує.

Перешкодою на шляху до кращого пізнання є приватна власність. Для людства, щоб знати, звідки воно походить і куди воно йде, воно має покласти край приватній власності.

Люди все більше цікавляться цією темою. Є загальним визнанням того, що людство збирається у космос. Люди бачать вже далеко за межами Землі. Вони бачать Землю частиною космосу.

Наша турбота про тварин не намагається емпірично захистити тварин, а обумовлена тим, щоб сформуванню гармонійнішу оцінку того, як себе поводити, як людство, по відношенню до них і всього, що існує.

Ми прагнемо гармонії з тваринами, а отже, з природою, як засобом досягнення контакту з витокami і народженням життя. Ми шукаємо цієї гармонії, тому що вона передбачає усунення всього егоїзму, привласнення, нав'язування та зарозумілості.

З кінцем капіталізму зникає не лише приватна власність, але всі форми використання природи і життя для окремих осіб і класового прибутку. Ми вважаємо нашу турботу надзвичайно чесною та справедливою. Все це цікавило греків. Вони не могли розвинути цю думку в повній мірі, але їх хвилювали ці питання.

Те, що ми сьогодні знаємо про Всесвіт, є недостатнім.

Передбачливість, інтуїція і бажання зрозуміти рух світу є вираженням глибшого розуміння людством того, що воно є частиною руху Всесвіту. Саме по собі це дає чудове відчуття єдності. Неможлива єдність на Землі з панівним класом. Ні, це єдність космосу.

Стурбованість такими речами зростає. Скоро вона захопить людство.